

TELEGRAFULU ROMANU.

Nr. 101. ANULU XVII.

Telegrafulu e de doue ori pe septimana: joi'a si Duminec'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la espeditura foiei pe afara la c. r. poste, cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate catre espeditura. Pretiulu prenumeratiunei pentru Sabiu este pe anu 7 fl. v. a. ear pe o jumetate de anu 3 fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei si pen-

tru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. era pe o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri estrane pe anu 12 pe 1/2 anu. 6 fl. v. a.

Inseratele se platescu pentru inteia ora cu 7. cr. sirulu, pentru a doua ora cu 5 1/2 cr. si pentru a treia repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Sabiu, in 21 Decembre 1869. (2 Ian. 1870.)

Invitare de prenumeratiune

la

„Telegrafulu Romanu“.

Apropiandu se inceputulu anului 1870, se deschide prin acest'a prenumeratiune noua la acesta foia.

Atragemu atentionea onoratului publicu ca in anulu urmatoriu, fiindu sinodu archidiecesanu in primavera si congressu metropolitanu in toamna, „Telegrafulu Romanu“ va fi de interesu deosebitu din acesta privintia. Elu va fi diariulu celu mai de aproape de lucrările acestoru reprezentantie nationali bisericesci si prin urmare i va fi cu putintia ale si aduce mai ingraba de catu ori care altu diariu romanescu.

„Telegrafulu Romanu“, va esi ca si pana acum de doue ori pe septamana Joi'a si Duminec'a — Pretiulu abonamentului e:

Pentru Sabiu pre anu 7 fl., pe 1/2 de anu 3 fl. 50 xr., pe 1/4 anu 1 fl. 75 xr. v. a.

Pentru Trannia si Monarchia austro-unguresca pe anu 8 fl. pe 1/2 anu 4 fl. pe 1/4 anu 2 fl. v. a.

Pentru Romania si strainatate, pe anu 12 fl., pe 1/2 anu 6 fl., pe 1/4 anu 3 fl. v. a.

DD. abonanti suntu rugati a nu intardi cu tramiterea prenumeratiunilor.

Adresele ne rogamu a se scrie curatu, si epistolele de prenumeratiunea ni se tramite francate — adresandu-le de dreptulu la

Editor'a „Telegrafului Romanu“ in Sabiu.

+

Gavriilu Munteanu, Directorele gimnasiului gr. or. romanu din Brasiovu, nu mai este intre cei muritori. Acestu barbatu neobositu pre campulu scolasticu si literariu, dupa multe durerose suferintie, ne anuncia o telegrama sosita alalta-eri, a repausatu in Domnulu. Eri i s'a celebratu servitiulu ddieescu funebralu si trupulu i se asiedia in momentu spre eterna odihna. Fia-i tieren'a usiora si amintirea deapurea!

Missiunea in Orientu.

III.

Spatiulu unoru articuli de jurnale e pre strimtu, pentru ca sa incapa tote amenuntele unei politice orientale cum se desvoluta de vre-o cati-va seculi incoce. Deca deschidemu istoria ca sa ne informamu despre cele petrecute in orientu, vedemu a dese, in unu periodu de vre-o cati-va ani, alatea apucaturi si atatea intemplari, incatu aru trebui sa se scrie volumi intregi despre densele.

Governulu turcescu dela cele dintai slabiciuni ale sele a fostu asi de espusu incatu avea lipsa de ajutoriu strainu. Sumeti'a turcesca, carea purcedea atatu din temperamentulu nationale catu si din firea religiunei mahometane a facutu pre guvernene sultaniloru sa despretiuesca tempu indelungatu periculiului cei mai deaprobe: nemuliamirea poporeloru apasate. Aceste insa dupa ce vediu ca veciniloru loru le succese a se scutura de greutatea provenita din partea apesatoriloru pagani se folosescu de ori-ce mijlocu li se oferea si tindu bratiile ca sa-lu primisca.

Russia, carea urmeza politic'a lui Petru I, adeca domnia lunei, sciea forte bine ca impregiurarea acest'a e o parte slaba a turcului si

asi o si exploata de cate ori i se da vre-unu privilegin. Celu mai bunu i se dede candu Mehmed Ali, pasi'a din Egiptu se incaiera-se cu port'a in unu resbelu infricosiatu, candu armata egiptena petrunse pana la o distantia de cinci-dieci leghe de Constantinopole (Decembre 1832). Acestu inamicu internu se facu pre acelu tempu domnu preste Palestin'a si Libanu; Sira i sta deschisa si poporatiunile resculate ale Asiei mici lu asteptau ca sa-lu primisca cu flori. Turci'a in starea cea desperata, in carea se afla, vedindu-se amenintata de unu supusu alu ei, se arunca in bratiile Rusiei, carea o imbia cu o armata pre uscatu si cu o flota pre apa; ambe aceste aveau sa intre in inim'a Turciei si amenintiau a face pre Russia domna preste cheia continentelorulu lunei vechi.

Occidentulu, carele nu perdea din vedere aceste tienuturi, tresari la audirea despre incheierea unui tratatu intre Porta si Russia, prin care acest'a din urma lu missiunea sa mantue de inamicu pre cea dintai. De atunci occidentulu a mai doveditu destule slabiciuni si fatia cu orientulu si fatia cu Russia, dara din vedere totu nu le-a scapatu pre amendoue. Doved'a cea mai invederata este resbelulu din anii 1854 si 1855 si tratatulu dela Parisu din 1856.

Dela acestu tempu din urma audimu multu vorbindu-se ca puterile occidentali voru ca sa civilisaze poporele orientali, candu solidarie candu singularice.

Deca ne intorcemu privirea despre lumea diplomatica, carea s'a intrecutu si se intrece necontenitu in joculu de siacu uneltitu si in privint'a constelatiunei generalu europene, ba si mai departe, apoi aflamu ca interesulu occidentulu nu e numai civilisarea orientulu. Occidentulu politicu, carele constu din guvernene din Angli'a, Francia si dupa cum suntu aliantiele si din Prussia seu Austria are tieri cu industria mare. Acest'a are lipsa de deposituri seu de piatie bune, unde productiunea industriei loru sa se pota desface cu profitu insemnate. Si fiindu ca cu deosebire acele staturi cu industria, cari au porturi maritime multe au o cale forte deschisa prin mijlocele cele mai naturali de comunicatiune, prin mari si prin fluvii, asi atientirea li e indreptata necontenitu spre locurile aceste binecuvantate pentru ele. Motivulu acest'a este vehicululu celu mai nepregatatoriu, care le demanda a nu lasa ca o putere absoluta si in fine periculosa prin nisuint'a catra dominatiunea lunei intregi, se puna man'a pre orientu.

Impregiurarea acum aratata si joculu diplomaticu, prin carele puterile apusene se paralisaza si facu pressiuni un'a asupra celei-lalte, sen celoru-lalte, le face pre de alta parte sa tamande cu desvolutarea rapede a culturai in orientu si de aceea vedemu pre Angli'a mai cu sema sustienendu pre turci in contra crestiniiloru; cu tote ca acest'a se sbuciuma catra cultura si prin acest'a catra civilisatiune si libertate.

Dara missiunea occidentulu inca nu se termina aci. E de multu, de candu in Germani'a se predica contr'a emigratiunei in Americ'a. Se predica contr'a ei, pentru ca caletori'a preste Oceanu e impreunata cu multi periculi; pentru ca emigratii sositu in Americ'a suntu de multe ori obiecte de exploataiune in manile yancheiloru; pentru ca se taie unu numeru insemnatu de germani de catra corpulu celu mare germanu din Europ'a si prin amalgamisarea cu englesii de acolo si perdu nationalitatea si se perdu cu totulu pentru natiunea loru. Totu acei predicatori dicu mai departe, ca orientulu Europei are mare trebuintia de cultura occidentala, ca acest'a e aci in apropiere si ca ceico aru lu asupra-si a conlucra la marea o-

pera a civilisatiunei nu numai ca aru fi sacrificati seu perduti din corpulu marei natiuni, dara Paru mai mari si intari.

Si interesele diplomatice si cele economice a le occidentelu se vedu in analis'a loru cea din urma mai multu interese proprie, cari conditioneza fericirea orientulu dela bunastarea fericitoriloru, seu a celoru ce din sinulu loru au sa treca si sa se asiedie acolo.

Diet'a Ungariei.

In siedint'a casei magnatorulu din 20 Dec. presentu comissiunea financiara referatele, despre cele trei legi, privitorie la judecatoriele financiale, la timbre, la tacse, si la innoirea datorintiei de timbre a instituteloru si asociatiuniloru.

Se primescu neschimbate si fara discussiune. La ordinea dilei e desbaterea legi referitorie la reinfintiarea judecatorieloru de bursa.

Comissiunea justitiali recomanda reinfintiarea numai a acelor judecatorii, a caroru statute deja suntu sanctionate si regulate dupa modelulu celoru pestane.

Min. de comunicatiune dimpreuna cu celu de justitia dechiara, ca esista 2 judecatorii de bursa, care nu suntu organizate dupa modelulu celei pestane, ci corespunditorie noului regulamentu de procesu; aru fi curiosu, a sistu judecatorii pre deplinu legale.

Comitele Apponyi propune, ca tote judecatoriele de bursa sa se supuna dispusetiuniloru regulamentulu de procesu. Comitele Czizakky, L. Vay si presedintele suntu pentru delaturarea marginiloru recomandate de comissiunea justitiali, care delaturare se si incuviintieza.

Legea cu referintia la judecatoriele de bursa se primescu.

In siedint'a din 21 Dec. se cetesce partea neautentica a protocolulu, si se primescu.

K. Széll, notariulu casei reprezentatorulu, raporta asupra proiectulu de lege despre indemnitatea regimulu, pentru radicare contributiunei si acoperirea speseloru statulu in patriarulu primu alu anulu 1870, care se cetesce.

Comitele Fr. Zichy recomanda proiectulu de lege, care se si primescu.

Protocolulu se compune in momentu si se autentica.

In siedint'a casei reprezentatorulu din 20 Dec. dela 5 ore dupa amedi recomanda referentulu comissiunei centrale proiectulu de lege, despre indemnitatea regimulu, in forma compusa de comisiune spre primire.

Proiectulu suna:

§ 1. Ministeriulu se imputernicescu a licida dela 1 Ian. 1870 pana in 31 Martiu a acelu anu spesele propuse de comissiunea financiara.

§ 2. Spre acoperirea speseloru se aprobeza si voteza cele 50 de venite ale statulu citate in § 6 a art. de l. 1868: si adeca, contributiunile directe si indirecte de consumu, accisele, taesele, venitulu dela bunurile statulu, precum si altele, cuprinse in art. de l. 2, 11, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 24, 25, 26, 34 si 35, pentru periodulu dela 1 Ian. 1870 pana in 31 Martiu a acelu anu.

§ 3. Esecutarea acestei legi se incredintieza min. de finacie.

Col. Tisza dice, ca ministeriulu s'aru cuveni unu votu de neincredere; densulu acest'a nu propune numai din cauza, ca scie pre bine ca unu astfelu de votu aru aduce ministeriulu triumfa. Pre langa tote acestea insa se opune, ca cas'a se fia responsabile pentru peccatele regimulu. Indemnitate

debe sa se confere min., ca se nu regreseze economia statului; acest'a sa se faca pe baza bugetului din 1869, si la casu ca regimulu sa nu se ajunga, se proceda pe responsabilitatea sea. Oratorele recunosc ca propunerea nu e corecta, insa afirma ca in estfelu de relatiuni nu e cu putintia a face o propunere corecta.

Szalay si retrage propunerea si se declara pentru a lui Tisz'a. (ilaritate mare.)

Asemenea se exprima Máriássy.

D. Irányi nu voiesce a conferi min. indemnitate, caci nu are incredere in elu. Urmarea aru fi, nu dopa cum au afirmatu Tisz'a, o conturbare a economiei statului, ci caderea regimului.

Pulszky documenteaza ca e cu neputintia a procede in an. 1870 pe baza bugetului din 1869. Tisz'a si Irányi nu au propusu alta, decatu unu votu de neincredere. Tisz'a scie pre bine, ca min. debe a se retrage, deca propunerea lui se primesce; majoritatea insa are incredere in regimu si va conferi indemnitatea.

L. Gond'a propune unu votu de neincredere.

E. Simonyi, St. Palay si I. Kisz suntu contra indemnitatii.

Proiectulu de lege se primesce, cu majoritate absoluta, in form'a propusa de comisiunea centrala

In sedintia din 21 Dec., dupa autenticarea protocolului, anuncia presedintele incursele.

Deputatulu St. Theil preda o petitiune pentru infiintarea unei curti judiciale in Sighisior'a.

I. Vidats si P. Iambor predau petitiuni private.

Petitiunile se transpunu comisiuniloru respective.

A. Benedikty interpeleza pre min. de interne ca din ce cauza nu se predau muntii ard. romanesi, donati regimenteloru secuiesci pentru servitie secularie de Maj. Sea. secuiloru?

E. Simonyi: In urm'a unoru dispusetiuni a regulamentului aru fi se poseda cas'a o biblioteca, care se contiena tote opurile necesarie legislative; oratorele intreba deci, ca ce e cu biblioteca?

Presedintele: Infiintarea bibliotecii au fostu impiedecata prin lips'a unei localitati apte; acum s'a aflatu in muzeu unu loculu si asi'a va provoca presedintele comisiunea respectiva a-si incepe activitatea.

B. S. Perényi indrepta cãtra min. de comunicatiune urmatoarea interpelatiune:

1) Are min. cunoscintia, ca macaru de drumulu feratu Debreczin=Szathmar=Szigeth au fostu a se predã comunicatiunii in 1 Oct. 1870, totusi nu s'au inceputu dela Tekehaz=Szigeth lucrulu?

3) Scie min. ca posesorii espropriati prin drumulu feratu, din comitatulu Ugoesa nu suntu despagubiti?

Interpelatiunea se preda min. respectivu.

Se trece la ordinea dilei si se cetesce a 3-a arã proiectulu de lege despre indemnitate si se primesce definitivu.

Dupa autenticarea protocolului se transmite casei magnatiloru.

Se anuncia de cas'a magnatiloru primirea proiectului de lege, referitoriu la infiintarea judecatorieloru de bursa.

Se cetesce propunerea lui Szalay, cu referintia la suspendarea sedintieloru din caus'a serbatoriloru, pana in 13 Ian.

Ivank'a observa ca in 13 Ian. suntu serbatorile gr. or., si asi'a se dureza ferialu pana in 14 Ianuaru.

S. Papp voiesce, ca ferialu se dureze din caus'a serbatoriloru gr. or. pana in 15 Ian.

Se primesce prelungirea pana in 15 Ian.

S. Házman: cas'a a emisu o comisiune de 7 spre esamenarea incheierei sumelor din a. 1867 si 68 cu demãndarea, ca in a. 1869 se refereze casei; de vreme ce acest'a in anul est'a nu mai e cu putintia, rãga, se bine-voiesca cas'a a prelungi comisiuniiu terminulu.

Horváth min. de justitia: de vreme ce tablele districtuale, care avu a decide in cause de pressa, s'au desfiintatu si diel'a pre ministeriu au inputernicitu a infiintã alte instante, pentru processe de pressa, au compusu regimulu judecatorii miste provisorie, spre acel'a scopu.

Notariulu casei magnatiloru, comitete E. Teli k'i anuncia primirea proiectului de lege despre indemnitatea.

Presedintele declara ca proiectulu in momentu se va asterne spre sanctionare, si provoca in fine cas'a, a conveni mãne sãra la 6 ore, ca sa se pãte publicã proiectulu de lege sanctionatu.

Se compune protocolulu, se cetesce si sa autentica.

Dela Conciliu.

„N. Fr. Bl.“ scrie in nr. 356 despre conciliu urmatoarele:

Amu raportatu dejã, ca departarea Cardinalului Mathieu, Archiepiscopu in Besancon, din Rom'a, a produsu o mare supindere. De comunu se presupune, ca elu au parasitu Rom'a din desgustu cãtra decurgerea desbateriloru conciliane, precum si ca au prevediutu reusirea jesuitiloru; in cercuri bine informate circuleza o versiune cu multu mai picanta. Se scie, ca Episcopi francesi stan in relatieune cu cei germãni, cu scopu de a se intelege in privintia numeloru, ce suntu a se scrie pre tiedulele de alegere. Cã persõna mijlocitoare intre ambe pãrtile au figuratu Episc. din Ebron, Mermilliod — o alegere de totu rara, privindu positiunea notorica a acestui prelatu facia cu cestiunea infalibilitãtii. La colportarea listelor de candidati sa se fie intreprinsu operatiuni, care au asemenare cu o falsificatiune. Cardinalulu Mathieu si-au exprimat suspiciunea in privintia acest'a si consecinte au avutu o scena cam neplacuta cu Episc. Mermilliod, ceea ce au fostu caus'a departãrei lui Mathieu din Rom'a.

Ore falsificarea acest'a pre cont'a spiritului sãntu s'au facutu? Fãra indoieala, cãci altuonm s'aru putea combate decisiunile conciliului, cãndu numerarea voturiloru nu e corecta, ceea ce acolo n'are locu.

Unu corespondentu alu „A. A. Ztg.“, care a fostu asi'a de fericitu, de a observatu, in tipografã secreta Cuirinala, materi'a tiparita ce avea a se dã Episcopiloru spre studiare, face urmatoarea notitia laconica: E multu in brosiura vorb'a de directiunea panteistica a tempolui, cã de reulu reletoru, de „inmaculata“ si de infalibilitatea locutineteriului lui Chr. pre pamentu. Asi'a dara periferia desbateriloru e marcata! cari se abatu, suntu chiamati la ordinea dilei.

„Times“, care se ocupa multu cu conciliulu crede, contra asigurãriloru corespondentului lui, ca Papa, impreuna cu partid'a sea, s'a decisu a propune conciliului dogma infalibilitãtii. Program'a loru e: „Indrasnela, indrasnela, si iera indrasnela!“ cãci cine se pricepe cu demnitate a fi indrasnetiu, acel'a iupune multimei, cã si cãndu aru avu unu dreptu de a cere s'au, luã. O petrecere mai lunga in Rom'a, inmultiesce numerulu celor ascultatori, — de vreme ce impresiunea ce produce Pap'a si Rom'a e mare. Dogm'a nu va imbucurã pre laicii catolici, cu atãtu mai pucinu, pre protestanti, cari procura in lume cugeteloru ocupatiune.

Decreteze conciliulu, cei place, cãci visurile politice ale lui Pius IX, nu va obligã nici pre dominitori, nici pre diplomati, nici popõrele.

„Memorial diplomatique“ anuncia, ca bun'a-intielegere, intre Episcopi, in privintia desbateriloru conciliului, s'au cam spartu in dilele din urma. Pre cãndu partid'a, care e invitoita cu cestiunea infalibilitãtii, procede cu disciplina si acordu, nu si-au pututu ceea-lalta, care e si mai dependinta statoru o programa.

Pap'a a datu publicitatii unu actu, despre care erã vorb'a, ca va remanẽ secretu: Acelu actu e, numerarea casuriloru, in care au a se aplicã pedepse bisericesci. Fãra indoieala s'au inpuccinatu multu acelea casuri; inse spiritulu, in care e compusa bull'a disa se apropie de principiile, care au produsu Syllabulu din 1864.

Suntemu recercati a publicã urmatoarele:

Despre pictur'a din biseric'a Seleusului, in granit'a militara.

Pentru depingerea bisericii nostre amu fostu scrisu concursu in „Albin'a“ cu terminulu de 20/8 Sept. a. tr. Si-au adusu la terminu mai multu pictori opurile loru. Comisiunea cu poporulu se aduna in bisericã cã se judece despre lucrurile fia-cãrui'a, si trebuie se mãrturisimu ca amu sentitu o fala nationala, vediendu in mediloculu tuturor'a pre artistulu nostru nationalu d. Popescu, carele si-a facutu studiele in Monaculu Bavariei si in Rom'a cu ajutoriuulu multu stimatei familie Mocioniane, si-a cãstigatu renume prin traducerea in artea pictorei a poesiei „Descãpta-te Romãne“, prin column'a lui

Traianu, si mai vertosu prin opurile ce-i facura lauda in espositiunea artistica din Rom'a.

Strainii insi-si, cari nu potu suferi progresulu nostru, trebuira se recunõsoa cum ca Popesculu e celu mai arnieu, daru si dederã truda cã se cobõra pretulu depingerii, prin favõrea unoru stepanitori din partea politicesca (Serbi.) Intr'adeveru ei nu erau pictori adeverati, ci... Uniculu artistu erã Rik, germãnu din Monaculu B., carele insusi s'a inchinatu si a cesu lui Popescu.

Multiamita intieligintiei dlui suprãtenendu Isai'a Caltionu, comandantului nostru, carele adunãdu medilõcele in suma de 20,000 fl., ni esoperã ca biseric'a nõstra se fie depinsa de unu artistu adeverat, si totodata sciũ respinge veri-ce mangitori, fie chiaru serbi. Astfelu s'a facutu contractu cu Popesculu, cu miculu pretiu de 10,000 fl. daru cu promisiunea ca vediendu noi progresulu bunu, nu vomu intãrdiã a-i imbuni onorariulu.

Se intrãmu acum in bisericã, se vedemu lucrulu lui Popescu: Incepemu a cercetã din altariu, aci ne incãnta consonantia intregului; iera oprindu-ne la fie-care iconã in parte, ne face se admirãmu gratia fie-cãrei figuri, precisiunea espresa prin desemnu si vietatea espresa prin colori, respectarea scrupulõsa a umbreloru si a luminelor. Icon'a s. Trinitati, a celoru trei ierarchi in marimea naturala, ni dovedesce despre profunditatea fantasiei artistului. Unu Christosu pre cruce, lu vedi cum esprime liniscea, blãndetia si sublimitatea preceptelor se totodata, incãtu cautã se eschiami: e si omu si D-dieu. Nu suntemu artisti, si de aceea nu indrasnimu a ne opri se descriemu fie-care iconã, inse mãrturisimu ca asemene lucruri se potu gasi numai prin Vien'a, Veniti'a si prin bisericile Italiei pre unde mii dintre noi amu amblatu fõrte adeseori.

Cerimea bisericii e impartita cu gustu esteticu. In mijlocu D-dieu Savaotu in gloria, incunguratu de angeri, cari unii se rõga pentru sufletele pacatosiloru, alii in genunchi cu umilitia ascãpta demãndatiunile Atotputintelului, Aci fantasi'a se vede in tota productivitatea sea.

Biseric'a intrãga nu e anca gat'a, si comun'a nõstra aspira d-jã la renumele ce-lu au acele comune italiene cari se invrednicira a pãstrã cãte o iconã din opurile cutãrui artistu memoritoriu.

Suntemu noi cei d'anteiu cari amu datu ocaziune uniu artistu nationalu se dovedesca cum e productulu geniului romanescu. Scoli anca avemu, atãtu pentru prunci cãtu si pentru fete, si suntu bine indiestrate. Se nu ni se impute ca amu fi laudãrosi, cãci nu ne laudãmu decãtu in virtutea celui mai nobilu titlu: munc'a nõstra, sudõrea nõstra.

Antisti'a comunala.

O r a d e a - m a r e , 25 Decembre.

Domnule redactoru! Ve rogu cu tota onõrea a publicã in colõnole pretiuitulu d-võstra jurnalulu „Telegrafulu romanu“ urmatoarele:

Biseric'a romãna gr. or. incepũ reorganizarea sea in intielesulu „Statutulu organicu“ si pre teritoriulu consistoriului aradãnu. Insa eu nu me simtu competentu de a ve raportã despre tote miscamintele produse in asta privintia, me restringu numai la cele intemplete in locu.

In 12 l. c. st. n. Revrs. d. Simionu Bic'a in intielesulu statutelor promulgende in sãnt'a bisericã valõrea acestei legi nõue constitutionale bisericesci anuncia poporeniloru, cumca organizarea acestei comunitãti bisericesci dopa prescisele legii se va efectui in 20 l. c. st. n. pre cãndu i invitã pre toti de a-si putẽ exerciã uniculu dreptu constitutionalu, si prin acest'a a-si realisã dorintia secularia.

Dupa aceste premise dlui protopopu cu domnii preoti locali celebrãra d o x o l o g i ' a in onõrea dilei onomastice a Escelentiei Sele Par. Archiepiscopu si Metropolitu Andreiu Bar. de Siagun'a, radicãndu rugaciune ferbinte pentru sanatatea-i indelungata; iera dopa finirea acestei solemnitati dnii Simeonu Bic'a prot. si Nic. Diama n d i curatoru, adresara unu telegramu felicitatoriu si gratulatoriu Escelentiei Sele in numele comunitãtii, la ce sãntia sea 'si dede simtiemintele de bucuria in o epistola pastorõsca in carea bineventã pre toti credinciosii.

In diu'a desemnata adeca in 20 l. c. dopa celebrãrea sãntei liturgii si chiamãrea duhului sãntu prin dlui protopopu si dnii preoti locali, la provocãrea dlui prot. se coadunara romãni credinciosi

in numeru frumosu in sala indatenata, unde dlu prot. cuprindendu-si locul presidiale, intr'o cuventare bine-nimerita avisa pre coadunati la ordinea buna, la purtare cuvenita, demna de numele romanu, la solidaritatea si fratetatea, ce pretinde causa s'anta, declarã s'edintia de deschisa. Dupa acestea alegendu-se de notari dlu Teodoru Lazaru si Nic. Zigre se ceti lista membrilor, cari dupa lege sunt capabili a constitui sinodulu parochiale, si acestia primindu-se fara de vre-o observatiune dlu presiedinte declarã sinodulu parochiale de constituitu.

Dupa aceste procedindu la alegerea comitetului parochiale, in acest'a se decise a se alege conformu susfeteloru 15 membri, si se alesera cu aclamatiune urmatorii domni: Ioane Ambrusiu, Nicolau Zsig'a senioru, Ignatiu Stup'a, Teodoru Lazaru, Alessandru Poinarin, Ioanu Hadsu, Florianu Vadai, Nicolau Maleticiu, Georgiu Simonu, Alessandru Dragosi, Demetriu Gitye, Alessandru Marceniu, Teodoru Olahu, Georgiu Vegh si Nicolau Zigre. — Iera de epitropi se realesera ierasi cu aclamatiune dnii Nicolau Diamandi, Iosifu Papp si Ioanu Filimonu, cari si pana acum ca epitropi dovedira cea mai corecta purtare si cea mai fidela manipulare a cauzeloru bisericesci spre indestulirea comuna.

In urma dlu presiedinte prin o cuventare madoasa esprimandu-si recunoscintia cãtra cei de fatia pentru zelulu documentatu fatia cu causa bisericescã si ordinea dovedita, si multiamindu atotputintelului ca ne-a ajutat a ne vedã reconstituita constitutione bisericescã si indemnãdu pre cei alesi spre implinirea fidela a detorintei ce o au, si declarã s'edintia de disolvata.

Nicolau Zigre,
not. si par.

In cestiunea catedrei infientiãnde pentru limb'a si literatur'a romãna la universitatea din Vien'a.

Suntu mai aprõpe doi ani, de cãndu inaltulu ministeriu alu culteloru din Vien'a, in urm'a unei petitiuni a junimii romãne studiõse vienesã, incuvenintã nu infientiãrea unei catedre, precum petitiunase junimea studiõsa, ci numai a unei docenture pentru limb'a si literatur'a romãna la universitatea vienesã, — acordãdu toto-data si un'a remuneratiune anualã de 500 fl. austr.

Cu ingrigirea cestiunii acesteia se insarcinase unulu dintre junii romãni studiosi din Vien'a, si anume D. ascultatoriu de filosofia Ip. Hasieviciu. Primindu acestu domnu rezultatulu de mai susu dela inaltulu ministeriu, nu se mai facu de cãtra junimea romãna studiõsa nici unu pasu pentru a ocupã acestu postu, ci cestiunea acẽst'a remase balta; nime nici ca mai vorbiã despre ea, nime nici ca se mai interesã, afara de unu domnu, anume: V. Grigorovitia, rigorosantu in dreptu, translatoru ministerialu, invetiatoriu de limb'a romãna la „institutulu teresianu“ si amicu fõrte intimu alu dlu Ip. Hasieviciu, cãruia i se incredintãse acẽsta cauza.

Onoratulu publicu romãnu se va mirã: ca pentru ce nu se intreprindeau pasii necesari spre scrierea unui concursu, seu celu pocinu spre aducerea la cunoscintia generalã a junimei si a publicului romãnu, cãci estu felu ocuparea s'aru fi potutu efectua in tempulu celu mai scurtu si modulu celu mai cuvenitu; seu, deca: salariulu anualu de 500 fl. v. a. li se pareã micu atunci pentru ce nu faceau pasii necesari spre a mari acestu salariu pana la un'a suma cuvenita si indestulãtoare pentru unu profesor de universitate?

Causele erau urmatõrele: d. V. Grigorovitia rigorosantu in dreptu, translatoru si invetiatoriu la institutul teresianu, pusese ochiulu si pre acestu postu si fara de a tienã contu, ca, spre ocuparea acestui postu de profesura pentru limb'a si literatur'a romãna la universitate, se cere unu bãrbatu erudit in genere si specialu fõrte versatu in istoria si literatur'a romãna, carele, fiindu de profesione omu de litere, se ni pãta represintã la universitate cu succesu si demnitate cuvenita limb'a si literatur'a nãstra romãna, si avendu indeamãna esvõrele literare cele mai insemnate, se ni pãta lucrã pentru venitoriu un'a istoria pragmaticã a literaturii romãne precum si alte opuri necesare taia tãre in specialitatea sea, — Domni'a-lui si preparã in ministeriu pre sub mãna, incetu si pre tacute cararea, ce avã sa-lu conduca la ocuparea acestui postu, si in urma neconsiderãdu, ca venitorulu profesor romãnu dela universitate pre lãnga susutãtele cunoscintiescientifice speciale, — aru tre-

ni se fia si unu centru magneticu, carele se unesca pre lãnga sine pre toti junii romãni, adunati aci din tãte pãrtile patriei romãne, si anume prin simpatie, stimã, respectulu, de cari s'aru bucurã la auditoriu sei precum si prin superioritatea sea asupra-le; carele aru sci sedi si cultivã concordia si infratirea adevãrata intre junii romãni studiosi din Vien'a, ce in prezentu, dorere se afla spre cea mõi mare scãdere a nationii, impartiti in doue tabere diametralu opuse si inimice neimpacabile un'a alteia, pre carele nu isbotira a le unã nici cele mai seriõse si mai energice incercãri, — domnulu V. Grigorovitia, indatã ce se crediu securu, prinse coragiu si incepu a vesti acu pre facia, ceea ce urmarise pana acum pre sub mãna, dicãndu din cãndu in cãndu pre 'n cele cãfìnele cãtra consotii sei: „amu cercatu se afli unu bãrbatu, carele se ocupe postulu de profesoru pentru limb'a si literatur'a romãna dela acẽsta universitate, ansa cu tãte incercãrile mele n'amu aflatu unu bãrbatu indestulu de capabilu pentru acestu postu si din acẽsta cauza sum silitu se primescu eu acestu postu;“ si in adevãru domnulu rigorosantu in dreptu, translatoru si invetiatoriu de limb'a romãna in institutul teresianu, adusesse treb'a pana acolo, incãtu inaltulu ministeriu de culte, adresãndu-se in acẽsta cestiune cãtra colegiulu profesoralu alu universitatii si consultãndu-lu: „cum aru trebui sa se ocupe acestu postu 'lu facu toto-data atentu si asupr'a dlu rigorosantu indreptu V. Grigorovitia.“

Si asiã ceea, de ce se temea junimea romãna studiõsa din Vien'a, erã, cãtu pre aci sa se si intemple; ansa Domnedieu se indurã de ea si causa sea justa si legitima, scapã multu dorit'a nãstra catedra pentru limb'a si literatur'a romãna. cãci pre onoratulu colegiu profesoralu alu universitatii, luãndu in consideratiune marea insemnãtate a acestui postu de profesura la universitate, precum si hiperbolic'a cutezãntia si sanguinic'a venare de posturi nemeritate a dlu rigorosantu indreptu, translatoru si invetiatoriu de limb'a romãna la institutul teresianu V. Grigorovitia, erapse in unu risu homericu; si compenidu si dorintiele si clarificãrile aduse prin comisiunea societãtii Romani'a, ce se alesese din nou spre ingrigirea aceste cestiunii pre importante, — dedã inaltulu ministeriu de culte camu urmãtoarea declaratiune: „Colegiulu profesoralu de parere ca aci nu e vorb'a de unu invetiatoriu de limb'a, asiã numitu „Sprachmeister,“ ci ca pentru acestu postu pentru limb'a si literatur'a romãna, dela universitate, se cere un'a persõna eruditã si versatã in istoria literaturii romãne, care e de specialitate omu de litere si filologu; si pentru acẽst'a nici ca pãte luã privire la dlu rigorosantu indreptu si translatoru V. Grigorovitia, carele ori cãtu de bine aru sci traduce in romanesce, si ori cãtu de iscasitu aru invetia pre copiii din institutul teresianu gramatic'a limbei romãne, totusi este si romãne numai unu simplu „Sprachmeister.“

Iera comisiunei societãtii „Romani'a“ i consultã onoratulu decanatu filosofescu: cã junimea romãna studiõsa sa se interesediã a aflã unu bãrbatu cu calitãtile recerute pentru acestu postu si in casu de primire sa-lu invite a se adresã cãtra decanatul filosoficu alu universitatii testãndu-si prin documente calificatiunea sea; cãndu apoi onoratulu decanatu filosoficu crediendu-lu de capabilu la tempulu seu l'aru recomandã inaltulu ministeriu spre intãrire.

Acest'a fu rezultatulu obtienutu de cãtra comisiunea societãtii „Romani'a“ in acẽsta cauza.

Societatea „Romani'a“ considerãdu, ca salariulu acordatu de inaltulu ministeriu este pre micu, si, ca junimea studiõsa nu este in positiune de a cunõsce pre toti bãrbatii nostri capabili din provincia, nici a se pune cu ei in corespundintia, spre a tractã despre acestu postu profesoralu, aflã cu caldã a se adresã cãtra onoratele societãti literare romãne austriace in acẽsta cauza rugãndu-le, cã ele in contielegere si solidaritate se bine-voiesca a se interesã despre modulu cum s'aru putã mari salariulu pana la suma cuvenita si afla bãrbatul capabilu pentru ocuparea acestui postu fõrte insemnatu. — bãrbatul carele se fia la inaltimea misiunii sele.

Acẽsta adresa a societãtii „Romani'a“ se primã cu caldura de cãtra onoratele societãti literare romãne, dintre cari onoratã societate transilvanã luãndu cestiunea acẽst'a in desbatere seriõsa aduse urmãtoarea conclusiune: „tãte-trele societãti literare sa se adresediã in solidaritate cãtra inaltulu ministeriu de culte din Vien'a, ca acest'a luãndu in consideratiune marele numeru alu populatiunii

romãne din Austri'a se bine-voiesca a infientiã o catedra pentru limb'a si literatur'a romãna intocmã cã si pentru cea germanã dotãndu-o in modu cuvenitu din mijlocele statului, iera spre ocuparea aceste catedre se bine-voiesca a escrie unu concursu.“

Despre acestu pasu solidariu societatea „Romani'a“ din Vien'a fu dejã insciintiatã prin o adresa din partea onoratei societãti literare romãne din Sabiuu.

Sperãmu deci, ca in scurtu tempu totu vomu ajunge la rezultatulu doritu — si vomu avã la universitatea vienesã un'o docentura, ci o catedra pentru limb'a si literatur'a romãna, ocupatã fiindu nu de unu studentu juristu rigorosantu, amestecatulu si complice principalu in tãte certele si frecãrile tinerilor studiosi, precum este in adevãru dlu V. Grigorovitia, ci de unu bãrbatu erudit si versatu in sciintia limbistica-filologica, si specialu in istoria si literatur'a romãna.

La acẽst'a dare de sãma si clasificare a aceste cestiunii insemnate furãmu provocati prin doue articuli esite in stimatulu diariu „Telegrafulu Romanu“ si anume in nr.ii 82 si 97 si o facurãmu numai cu fõrte mare neplacere, inãsa n'avurãmu incãtro, cãci bunele si sincerele tendintie ale societãtii „Romani'a“ fura restalmacite, si prin urmare onõrea sea atacatã, pre carea „amu fostu, suntemu si vomu fi totu-dẽun'a gal'a si datoru a o apãrã.

Comisiunea societãtii „Romani'a“ alãsa anume pentru ingrigirea cestiunii catedr'a pentru limb'a si literatur'a romãna dela universitatea vienesã.“

Discursu

tienu in preser'a de sãntulu Andreiu de directorulu scõlei capit. gr-or. din cetatea Pagarasiu, Ioanu Dim'a Petrasicu.

(Fine.)

— Dora ce se dicemu, domniloru si dõmneloru! de tempulu actualu, cãndu educatiunea si-a luatã unu sbõru mare?

Mai in tãta diu'a audim, ca se formãza nãu stabilimente de gimnastica?! Se vedã ca õmenii au venit la convingere, ca miscãrile regulate, care ni le ofera gimnastic'a au cea mai mare influentia la conservãrea si promovãrea sanatãtii, prin intãrirea musculaturei si prin regulatã circulatiune a sãngelui. Dela Aristotelu si pana in tempulu actualu i-a trebuit õmenimei unu tempu de preste doue mii de ani, cã ideile marelui filosofu sa se faca in trupu si carne; ca adeca: „nu spiritulu sanatosu trebuie sa locuiesca intr'unu corp sanatosu!“

Din cele disse ne putemu intipui domniloru si dõmneloru! cãtu de importantu este institutul gimnastice. Acest'a dedã pre elevu a-si conservã sanatatea, in a fi punctualu, lu dedã la o disciplina severã, la o regula, de care se dice, ca ea este sufletulu lucrurilor!

— Astfelu domniloru si dõmneloru! judecãndu educatiunea din punctulu de vedere alu importantiei, vomu sustienã, cãci aceste cinci studii v'a implinitu o mare lacunã in invetiamentulu popularu, cãci scopulu educatiunii, dice renumitul Cant, este de a desvoltã in fia-care individulu tãta perfectiunea, de care elu pãte fi capabilu. Mi va obiectã pãte cine-va, ca propunendu-se pre multe obiecte se ingreuzã invetiamentulu!

Dara bãrbatii pedagogiei moderne s'au ingrigitu si de acẽst'a, centralisãndu obiectele de invetiamentu.

O concentrare a obiecteloru de invetiamentu, dupa cum o cere tempulu celu scurtu si putienele mijloce, de cari potu dispune elevii scõlei populare, in genere se pãte face numai pre bas'a unoru cãrti lucrate cu fõrte multa esactitate, cã sa corespunda atãta scopului, cãtu si impregiurãrilor, sub cari au de a-si desfãsurã scõlele populare activitatea lor. Astfelu inlesnindu-si pedagogia obiectele de invetiamentu pre basa manualeloru bine lucrate, scõla popularã, sub egidã salutariloru principie, cu spriginulu unei metode bune, practice, a luatu avãnsu in calea progresului conducendu pre populu la marire; cãci scõla radica pre omu pana la sublimitatea fiintei sele! Scõla este barometrulu, care aratã, indica gradulu de bogatia spirituale si materiale a unui poporu! Intr'o epocã cã a nãstra popõre nu se mai clasãza dupa intãnderea teritoriului ce posedu; nici dupa marimea loru numerica: ele dobãndescu o importantia, se asiãza pre treptele õmenimei dupa capitalurile morãti,

scientifică și materială, ce ele posedă.

Acum permiteți-mi, domnilor și doamnălor! Privirile noastre din departare spre noi, întrebându-ne: oare propune-se în școlile noastre populare obiectele, de cari amu atinsu mai susu? La întrebarea acéstă pre câtu privesce istoria și geografia ne răspunde D. Titu Majorescu, rectorul Universității din Iasi — în nr. 18 alu „Convorbirilor literare“ din anul 1868 în următoarele: „Investimentul celu mai negritu în școlile noastre române a fostu pâna acum istoria. Fia lips'a de cărți respective, fia lips'a de cunoștințe metodice din partea invetiatilor — faptul este sigur, ca la noi nu este astadi nici unu scolaru, care aru puté dice, ca a invetiatu în școlă unu cursu completu de istoria și geografia — și ca a primito o idee câtu de generale despre progressulu regulatu alu civilizațiunei în omenime. Pârți isolate și fragmente se studiéza, dara togmai prin acéstă se falsifica perspectiv'a istoriei și se face imposibila mesur'a importanței evenimentelor.“ — Ce se atinge de cele-lalte obiecte susu atinse, acelea séu nu s'au propusu de locu, séu și déca s'au propusu pâna acum, ele au fostu tractate numai asiá per tangentem, nu dupa cum pretinde importantia și influința, ce ele eserecáza asupr'a vietiei omenesci. Cu tóte acestea trebuie se márturisimu, ca inceputulu d'a se reformá și organizá școlile noastre, dupa pretensiunile tempului modernu s'a facutu. Léra nisuint'a d'a se pune școlile noastre pre fundamentu totu mai solidu se pronuncia din anu în anu totu mai cu mare taria. Și școlile inflorescu sub agerulu ochiu alu inspectoratului supremu de școle. Mi este de o via satisfactiune amintindu, ca suprem'a directiune scolaria lucra cu cea mai mare energia, cá treb'a scolaria sa ié progresu totu mai imbucuratori.

Tacendu de alti ani voiu amintí, ca în anul acéstă ne a impartasitu invetiatilor o noua instructiune, din care amu vediutu cu cea mai mare bucuria, ca în planulu ei de invetiamentu suntu bagate și obiectele, de cari amu avutu onóre a vorbi mai adineaori.

Inclit'a directiune suprema de școle s'a îngritu totu-deodata, cá acele obiecte sa se predé în școlă pre basa legendariului esutu totodata cu instructiunea în tipografi'a noastră din Sabiiu.

În fine permiteți-mi, Domnilor și Dómnelor! a încheia acéstă disertatiune cu dorulu, cá scól'a românilu se înfioréscă, încátu se nu fia românu, care sa nu scia celu puțin cetii și serie. Scól'a se-lu radice la demnitatea fintiei se! Elu are lipsa de lumina în spiritu, taria și statornicia în caracteru. Dé Domnedieu cá aceste dorințe, se nu fia cu unu „pium desiderium mai multu.

Amu disu, Domnilor și Dómnelor și ve multumescu de patientia, cu care a-ti bine-voitu a me ascultá.

De lângă București, Simonu în
8 Dec. 1869. st. v.

Domnule Redectoru! Din nr. 78. cu dt. 2/14 Septembrie a. c. a pretiutei foi „Telegrafulu Romanu“ amu aflatu cu parere de reu despre nenorocit'a intemplantu acelor 26 familii din Tofalu, cari au devenitu despoiați de tóte bunurile lor, și aruncați sub cerulu liberu în ulție.

Totnodata aflându ca Domni'a-Vóstra a-ti bine-voitu a primí ofertele ce s'aru tramite pentru acei nefericiti, de-si fórté putienu, o suma fórté micutia s'a adunatu dela crestini nostri pre sém'a acelor nenorociti, urmatorii individi petrunsi de unu zelu compătitoriu au bine-voitu a contribuiprecum urméza:

Dela subscrișulu unu fl. Georgiu Enescu epitr. parochialu 50 xr. Georgiu Mosioiu epitr. par. 50 xr. Nicolau Enescu cantoru 20 xr. Nicolau Enescu agricultoru 40 xr. Vasile Harda 10 xr. Georgiu Florescu 12 xr. Ioanu Pepine 10 xr. Ilia Bucșia 40 xr. Ioane Neneiu 10 xr. Stanciu Tataru 10 xr. Ioanu Ivenoiu 10 xr. Comanu Enescu 20 xr. Bucuru Gontia 20. Aronu Puchianu 10 xr. Teodoru Scortia 10 xr. Georgiu Busuiocu 10 xr. Ioanu Cenusie 40 xr. Nicolau Furnica 10 xr. Nicolau Malu 10 xr. Ioane Chiusdea 10 xr. Georgiu Cheroiu 10 xr. Nicolau Morosianu 10 xr. Ioanu I. Chiusdea 10 xr. An'a Vladu Cenusie 6 xr. Aronu Noghia 10 xr. Petru Gontia 10 xr. Iosefu Zabava 10 xr. Ioanu R. Scortia 10 xr. Georgiu

Puchianu 10 xr. Nicolau Obanei'a 10 xr. Iosifu Enescu 40 xr. Rachila Enescu 10 xr. An'a Petru Gontia 10 xr. Ioanu Malusielu 10 xr. Iosifu Scortia 10 xr. Vartolomeiu Badescu 10 xr. Andreiu Obanei'a 10 xr. Ioanu Tataru 10 xr. Iosifu Saracila 10 xr. Eftimie Petru 10 xr. Nicolau Chiusdea 15 xr. Dumitru Scortia 15 xr. Ioanu Gontia 10 xr. Georgiu Chirilu 6 cr. Ilie Scortia 10 xr. Vasile Obancia 10 xr. Saft'a Ioanu Munténu 10 xr. Saft'a I. Urdiea 10 xr. Costantinu Obanei'a 10 xr. Marin'a Cenusie 10 xr. An'a Dumitru Urdiea 10 xr. Stanc'a M. Lungu 10 xr. Ioanu Buzia 10 xr. Ioanu I. Hard'a 10 xr. Mari'a Costantinu Postea 5 xr.

Sum'a tóta 8 fl. 74 xr. val. austr.

Stanu Berbece, Mari'a Spataru, și Ioanu V. Cenusie, a platitu porto postale cu recepisu.

Asiá amu onóre a me recomandá onoratu Domniei Vóstre, de-si spre incomoditate a-i tramite la respectivulu locu pre lângă care amu remasu

Alu Domniei Vóstre

Ioanu Mosioiu

Parochsu gr-or.

Leschi'a, (distr. Cet. de Peatra) 10 Dec.

Domnule Redactoru! Bine-voiti a primí acesti 6 fl. v. a. daruiti din partea unoru fideli români, parochiani ai mei, și a-i tramite intru ajutoriu maltratatorilor frati Tofaleni.

Ioanu Greblea,
prot. și parochu localu.

Romani'a.

La 10 óre și jumetate s'a facutu inaugurarea solemnă a Universității din București, complectata cu tuspaturu facultátile. MM. LL. Domnu și Dómnă a onoratu serbarea.

D. ministru culetoru G. Mázrescu dupa sântirea apei de Em. sea Metropolitulu rostí unu bine-sântitu discursu, adoptatu la ocașune, și depuse diplom'a de inaugurarea universității la subscrierea M. S. Domnitorului.

D. Rectoru Costaforu rostí apoi discursulu academicu, la care respunse M. S. Domnulu în termeni asiá de simțiti, câtu ridicara în multe rânduri aplausele imensului, și alesului publicu.

Urmá apoi unu splendidu dejunu banquetu, la care M. S. purtá unu toastu pentru universitatea din București și cea de Iasi. MM. LL. bine-voira apoi a visitá museele.

Varietáti.

** În 11 Decembre a arsu în Slimnicu 2 siuri cu totu nutrețulu adunatu în ele.

** A aparutu la Iasi ultimulu calendariu pentru români (alu 29-lea) alu reposatului G. Asachi. Cuprinde siése stampe, litografii și compositiuni de d. A. Asachi, o nuvela originala istorica din domni'a lui Lapusnéno, și alte materii recreative și didactice. Se vinde cu 5 lei vechi.

** Si republicani tienu la cavalerii! Tamberlik celebrulu nostru compatriotu, (déca este adevératu ca este românu,) a fostu decoratu de guvernulu spaniolu cu ordinulu de Carlo, III, în urm'a unui sucesu de cântare.

Pentru cele 30 familii nefericite din Tofalu au mai încursu:

(Continuare.)

Din Tilișca, tramisi prin P. Petru Iug'a, dela DD: Ioanu Iosofu parochu 1 fl. An'a Iosofu preotésă 50 xr. Petru Iug'a parochu 1 fl. Achimu Munténu invet. 50 xr. Danilu Iosofu invet. 50 xr. Stef. Milea notariu 1 fl. Stefanu Prica 1 fl. Simeonu Gligoru 20 xr. Dtru Iug'a 10 xr. Petru Bunea 10 xr. Gligoru Raceu 10 xr. Dumitru Zeicu 10 xr. Ioanu Rodénu 10 xr. Avraamu Pop'a 20 xr. Irimie Miclausiu 10 xr. Georgiu Bratu 10 xr. Ioanu Lalu 30 xr. Pantelemonu Munténu 10 xr. Mirionu Gavosdea 20 xr. Gligoru Zeicu 30 xr. Stefanu Gligoru 13 xr. Vasile Iug'a 15 xr. Dumitru Schiteu 15 xr. Gligoru Miclausiu 15 xr. Ioanu Bratu 50 xr. Marianu Mihaiu 14 xr. Nicolau Iug'a iunioru 1 fl. Ioanu Ciorogariu iun. 20 xr. Ioanu Bratu 10 xr. Zevedeiu Bunea 12 xr. Zahari'a Manigu 14 xr. Dionisie Nariu 1 fl. Tom'a

Raceu 20 xr. Alecsie Bratu 10 xr. Vasile Voiu 20 xr. Stefanu Bratu 20 xr. Simeonu Miclausiu 12 xr. Teodoru Miclausiu 20 xr. Ioanu Popescu 15 xr. Ioanu Voicu 40 xr. Stefanu Bunea 20 xr. Simeonu Rodénu 1 fl. Ioanu Basga 12 xr. Ioanu Stanc'a 10 xr. Ioanu Marese 20 xr. Pavelu Banciu 12 xr. Gligoru Bratu 20 xr. Dumitru Florea 15 xr. Nistoru Hirsă 40 xr. Ioanu Banciu 20 xr. Nicolau Raceu 30 xr. Danu Ciorogariu 20 xr. Avraamu Ciorogariu 20 xr. Iacobu Bratu 50 xr. Petru Anc'a 20 xr. Simeonu Trocea 50 xr. Dionisie Miclausiu teologu 20 xr. Preotés'a Popi Danu 10 xr. Ann'a Maniului 10 xr. Mari'a Dionisie Nanu 10 xr. Chiv'a V. Stoianu 10 xr. Avraamu Gligoru 10 xr. Chiv'a Ioanu Banciu 10 xr. Ioan'a Maranu Prida 10 xr. Flórea 10 xr. Dumitru Zeic'a 10 xr. Georgiu Hinsa 10 xr. Ioanu Bunea 10 xr. Andronicu Trihenea 10 xr. Georgiu Pop'a 10 xr. Iacobu Iug'a 10 xr. Nicolau Bunea 10 xr. Constandinu Pop'a 10 xr. Ioanu Altinianu 10 xr. Trihenea 10 xr. Dumitru Marcu 20 xr. Gavrilă Gligoru 10 xr. Ioanu Banciu 10 xr. Ilie Stanca 10 xr. Simeonu Hulea 10 xr. umitru Nanu 10 xr. Dionisie Stroia 10 xr. I. Zeicu 10 xr. Georgiu Nanu 10 xr. Ioanu Pop'a 10 xr. Nicodinu Anc'a 10 xr. Avraamu Prundeanu 10 xr. Nicolau Lalu 10 xr. Mateiu Bunea 10 xr. Stefanu Rodeanu 10 xr. Glasie Dragoiu 10 xr. Mihailu Stoic'a 15 xr. Simeonu Schitea 15 xr. Petru Nanu 10 xr. Vasile Ciorogariu 10 xr. Ioanu Poenariu 10 xr. Ioanu Pop'a 20 xr. Isaie Fracea 10.

B. prisosulu din sum'a totală s'au adunatu dela mai multi neinsirați cu numele.

Sum'a totală face 22 fl. 24 xr. v. a.

(Va urmá.)

Sabiiu, 12/24 Decembre 1869.

Comitetulu.

199—1869.

Edictu.

Simeonu Ioanu Rodeanu din comun'a Pianulu de susu scaunulu și protopresbiteratulu Sebesiului de 5 ani de dile si-au parasitu cu infidelitate pre legiut'a sea solia Ioan'a nascuta Ioanu Ber'a totu de aci, pribegindu în lume fără a se sci loculu aflárei se! se citéza prin acési'a cá pâna la finea lunei lui Novembre 1870; cu atátu mai tare sa se infatiséze inaintea forului protopr. subsemnatu, căci altmintrea și în absentia lui pâr'a în contra-i radicata de socie-i se va otári amesuratu canónelor s. s. noastre biserici.

Forulu protopresbiterale gr. or.

Sabesiu, în 29 Novembre 1869.

I. Tipeiu,
(28—3) Prot.

Banc'a generală de asecuratiune reciproca

„Transilvani'a“ La adunare generală ordinaria.

Dumineca în 30/18 Ianuariu a. v. d. p. 3 óre în sal'a magistratului de aici.

Obiecte de pertractare:

1. Darea de séma despre gestiunea afacerilor dela inceputulu activității institutului pâna în finea lui Decembre a. c. —
2. Computele încheiate pentru acel'a-si periodu.
3. Intregirea consiliului administrativu.
4. Alegerea comitetului pentru revisiunea computelor pre anul 1870.
5. Defigerea pretiului a marcelor de presintia.
6. Alte propuneri incurse.

A se infatisia la adunarea acést'a generală și a esereciá în sensulu statutelor dreptulu de votare indreptatitu fia-care membru (asecuratu).

Propuneri din partea membrilor trebuie scu substernute 14 dile inaintea adunárei generale directiunei noastre generale, strad'a Cisnădiei Nr. 176, cá sa se póta pune la ordinea dilei.

Sabiiu, în 27 Decembre 1869.

Consiliulu administrativu a banc'e generale de asecuratiune reciproca „Transilvani'a.“